mida võis lükata pikkade vartega kaugele ette ja siis jälle peasse tõmmata. Maisi-Lii aga ohkas tasa, nii et Malle seda kuulis:

„Kui kaunilt kõlaks siis „Suveöö viimne lend“, kui Timsi seda mängida võiks.“

Malle ruttas kohe küsima: „Ütle mulle, kui sa võid, kes on Timsi?“

„Kas sa siis Timsit ei tunne, kas ei ole sa tema mängu kunagi kuulnud? Ta on väga armas ja ilus ritsikas. Emale meeldis tema mäng nõnda väga, et saatis ritsika inimeste juurde muusikas ennast täiendama. Kuid ma kardan, kas ta üldse enam tagasi tuleb, sest inimesed on meie vastu halastuseta.“

„Ära karda, Maisi-Lii, meie Mari on väga hea inimene, kui Timsi ainult sinna juhtus minema.“

„Kuidas, kas sina tuled siis inimeste juurest? Kas sa Timsit seal ei näinud ja miks sa inimeste juurest ära tulid?“ päris roheline olend. Malle pea laskus sügavale viimase küsimuse juures. Ta seletas Maisi-Liile elust inimeste juures ja Marist, kelle armastust tahtis tagasi võita sellega, et reisis Rohelise Päikese Maad otsima.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 40